

Metodika fotografování

Fotografovaný objekt musí vyplňovat převážnou část technicky dokonalé fotografie (ostrá, barevně věrná). Lépe je fotografování při jasném denním světle než použití blesku. Při použití blesku dochází k odleskům nebo přесvícení fotografovaného objektu, ztrácí se kresba a přirozené zbarvení. Ani přímé sluneční světlo není ideální. Nejvíce detailů je možné zachytit při fotografování za jasného rozptýleného denního světla. Fotografovaný objekt se položí na kontrastní podložku a přiloží se k němu měřítko. U neklidných plazů se doporučuje zvíře umístit do menšího prázdného skleněného terária, pod nímž je kontrastní papír. Při použití fotoblesku nebo umělého světla lze použít také polystyrénovou krabici. Při fotografování plastronu (břišní část krunýře) želvy je možné pohyblivé zvíře lehce zabořit karapaxem (hřbetní částí krunýře) do písku či jiného vhodného materiálu nebo je položit do vhodné nádoby. U větších zvířat je nutné umístit měřítko do výše fotografované části zvířete tak, aby bylo čitelné. Při fotografování detailů (např. šupiny, štítky) u menších druhů (např. leguáni) je nutno použít makrofotografii (objektiv o delší ohniskové vzdálenosti s mezikroužkem nebo předsádkovou čočkou, makroobjektiv, u kompaktních fotoaparátů se použije snímávací režim pro makrofotografii). Při fotografování z boku je nutno do registračního listu nebo výjimky uvést, která strana zvířete byla fotografována.

Vždy je třeba dbát na kvalitu tisku a na to, aby zobrazený znak nebyl dodatečně pozměněn v počítači softwarovou editací. Digitální fotografie je možné v počítači mírně doostřit, zesvětlit či oříznout. Nesmí však dojít ke snížení kvality fotografie (např. rozostření nebo zrnění při silném ořezu).

Na celkovém záběru zvířete musí být viditelný deklarovaný nezaměnitelný znak. Popis znaku či znaků se uvede v kolonce č. 4 registračního listu.

Obr. 17: Příklad dobře provedeného fotografického označení želvy zelenavé (*Testudo hermanni*).

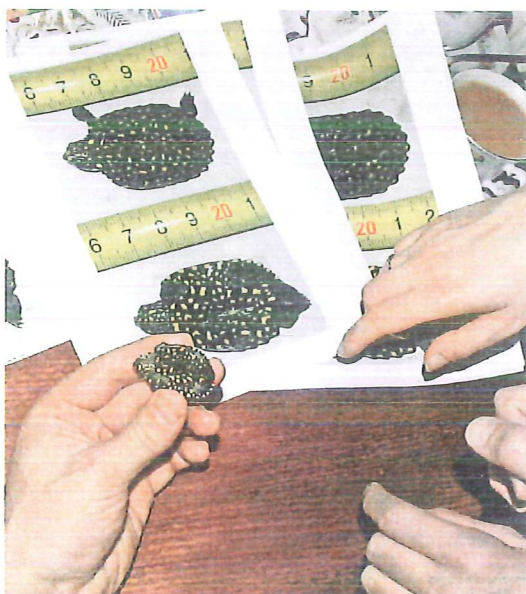
Fotografování jednotlivých skupin plazů

Želvy:

Předmětem fotografie je celá břišní část krunýře (plastron) exempláře. Celkově musí fotografovaný exemplář zaujímat cca 80 % celé fotografie. Rozlišujícím znakem je kresba v kombinaci se vzájemným nasedáním štítků, při absenci kresby jsou i samotné štítky k identifikaci průkazné (u druhu *Malacochersus tornieri* lze použít díky zploštělému tvaru krunýře i fotografii karapaxu). S růstem zvířete přirůstají na štítcích "letokruhy" čili původní kresba se posouvá více ke středu štítku či může být částečně zredukována odřením. Nasedání a nerovnosti krajů štítků však zůstávají zachovány. Želvy se fotí optimálně těsně před registrací, dále dle potřeby nejpozději však do 6ti měsíců a dále dle potřeby do označení mikročipem.

Interval vhodný k provedení nové fotografie však nelze jednoznačně určit vzhledem k individuálním i druhovým rozdílům ve vývoji. Vždy je třeba se řídit pravidlem, že exemplář musí být podle fotografie jednoznačně a nezaměnitelně identifikovatelný. Tento způsob identifikace byl zatím vyhovující u všech druhů suchozemských želv, které byly v ČR kontrolovány.

Vhodné pro *Testudo hermanni*, *Testudo graeca*, *Testudo marginata*, *Geochelone radiata*, *Malacochersus tornieri*, *Pyxis arachnoides*, *Geoclemys hamiltonii*.

Obr. 18: Chovatel musí být schopen k dokladu, kde je použita identifikační fotografie, jednoznačně přiřadit exemplář, který k němu náleží. Na obrázku identifikace vodní želvy Hamiltonovy (*Geoclemys hamiltonii*).